

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

GENER DE 1926 — ANY VII—NÚM. 65

Direcció i administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er — BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya i protegint els associats i llurs famílies amb institucions de Previsió i Cooperació.

BON ANY!!

ADA cop que comença a descabdellar-se un nou període de dotze mesos, és costum desitjar a tothom, amb la major bona fe del món, un bon any. Però, al costat del desig sincer, hi ha el dubte, la temença que no passi la cosa d'un platonisme convencional, rutinari i quasi místic.

Jo no sé si serà efecte d'un miratge del meu etern optimisme a prova d'anys i desenganys, però, a l'escriure els dos mots que encapçalen aquestes ratlles, no ho he fet com una manifestació ritual del meu bon desig, sinó com categòrica afirmació del que ha d'ésser, del que serà sens dubte l'any que comença, un bon any.

La suma de valors individuals, que per molta que en tinguessin cap influència social exercien, la col·laboració per inspiracions d'interès col·lectiu, han anat creant una força poderosa, fins ara mai no assolerta, per la qual són fàcils empreses que abans ni somniar-se podien. En són exemples demostratius la Mutual, la secció de Beneficència, l'organització de les Seccions Comarcals, base de disciplina i respecte mutus, l'intervenció en conflictes mèdics, l'organització de campanyes mèdico-socials i, per si no n'hi hagués prou, l'èxit de la subscripció per al Casal del Metge, que, als quinze dies d'iniciada, se n'anava a mig milió de pesetes, crec que són arguments sobers per a convèncer al més incrèdul de les capacitats del Sindicat.

Aquesta força progressiva, ascendent, tant és filla del nombre cada dia major dels sindicats, com de que va creant-se paulatinament una espiritualitat nova, individual i col·lectiva, més afectada pels interessos de tots, menys egoïsta, més tolerant amb els defectes dels altres, més previsor, més justa, més sindical. I una vegada més queda patentitzada la eterna llei biològica de que la funció fa l'òrgan. Al venir al món el Sindicat, quasi cap dels que el constituïen tenia una ferma convicció sindicalista; ans el contrari, la majoria sentia certa aprensió d'anomenar-lo així. La seva actuació ens ha anat educant a tots, desenrotllant les conviccions que abans ens mancaven i, emmotllat per tots, l'havem fet el que ara és: organització, disciplina, estudi, previsió, esperit de justícia, respecte mutu, perseverància... és aquesta la espiritualitat sindical que està en tren de funció i, per tant, d'adaptació i millorament.

Per tot això és que dic, no com aspiració mística, sinó com a categòrica expressió d'una convicció científica: Aquest que comença, serà un bon any pel Sindicat i un bon any pels sindicats! Però queda una minoria de metges no sindicats encara, uns per distracció, per poc previsors altres, perquè, situats en posició de crítics, no veuen del Sindicat més que les falles, els naturals defectes de tota obra humana, sense pensar que, si amb les seves llums hi intervinguessin, de segur que l'obra total milloraria i al corregir els defectes, fent obra més útil que la de criticar, no veurien els seus noms allunyats de les coses bones que el Sindicat ha fet i de les que farà. A uns i altres els auguro també un bon any.

A. PRESTA